

Дошкільник року — 2018

Сценарій випускного свята для дітей старшої групи «Дошкільник року — 2018» за мотивами телепрограми «Світське життя з Катериною Осадчою»

ДІЙОВІ ОСОБИ:

- Катерина Осадча — вихователь;
- Клоун — інструктор з фізкультури.

РЕКВІЗИТ:

- стіл і стільці для організаторів;
- аудіо- та відеопрогравачі;
- мультимедійна дошка;
- портфель;
- книжки й зошити;
- іграшки;
- іграшкове кермо;
- м'яч;
- барабан;
- дипломи «Дошкільник року — 2017»;
- повітряні кульки, наповнені гелієм.

ХІД:

Музична зала святково прикрашена. На виході з неї встановлена арка. Під музичний супровід із програми «Світське життя» заходить Катерина Осадча.

Катерина Осадча: Добрий день, дорогі друзі! Із вами програма «Світське життя»... Пробачте, з вами програма «Садківське життя» та я, її ведуча, — Катерина Осадча. Ми присутні на церемонії з нагоди вручення дипломів «Дошкільник року — 2017» і зможемо ближче познайомитися із зірками сьогоднішнього шоу.

Пісні, танці, веселі жарти, фешн-показ — усе це до вашої уваги згодом. А нині настає момент, коли по святковому хіднику ступають випускники. Зустріньмо їх оплесками!

Звучить урочиста музика, до зали по черзі заходять хлопчики. Катерина Осадча називає кожного поіменно та їхні «титulli». Наприклад, Містер Допитливість — прізвище та ім'я дитини.

Катерина Осадча: А зараз зустріньмо оплесками організаторів сьогоднішнього шоу.

Катерина Осадча по черзі запрошує до зали вихователів, учителя-дефектолога, помічників вихователя, практичного психолога, методиста. Двоє хлопчиків під оплески супроводжують їх до столу.

Катерина Осадча: До цієї зали готуються ввійти найчарівніші панянки — наші дівчатка.

До зали по черзі заходять дівчатка. Катерина Осадча називає їхні імена та «титulli».

Перша дитина: День сьогодні особливий,
Він буває тільки раз.
Нині всі за нас радіють.

Діти (разом): Ми йдемо у перший клас!

Друга дитина:
Час до школи вирушати,
Буде перший наш урок.
Але шкода розлучатись
Із тобою, дитсадок.

Третя дитина: Називали нас «малята»,
Бо були ми ще малі.
Вчора ще ми — дошкільнята,
А сьогодні — школярі!

Катерина Осадча (до батьків): Віднині для ваших дітей починається нове життя, і кожен уявляє його по-своєму. *(до дітей)* Дозвольте взяти у вас невеличке інтерв'ю. Як ви уявляєте школу? Даю три секунди на роздуми: один..., два..., три... Хто хоче відповісти?

Діти (разом): Усі!

Діти виконують «Пісню першокласників», слова і музика Наталії Май.

Четверта дитина:
Школа — це казковий дім.
Завжди весело у ній.
Там багато є книжок
Для допитливих діток
І найліпші на землі
Мудрі й добрі вчителі.

Катерина Осадча: Дякую за вашу думку. А тепер послухаймо знавців шкільного життя. Ми запитали батьків, що для них означає школа. А ви, діти, відгадайте, хто ховається за цим голосом? Увага, розслідування проводять діти! Отож, шановні батьки, школа для вас — це...

Лунають аудіозаписи відповідей батьків на запитання, що для них означає школа. Діти відгадують, чиїх мами чи тата це голоси. Відтак — на мультимедійній дошці з'являється відповідне відео, і діти дізнаються, чи вгадали своїх батьків.

Катерина Осадча (до дітей): Як ви вважаєте, чого необхідно вчитися? Пригадайте прислів'я, що містять відповіді на це запитання.

Діти (по черзі):

- Мудрим ніхто не вродився, а навчився.
- Людина зі знаннями скрізь у пошані.
- Дерево сильне корінням, а людина — знаннями.
- Не кажи «не вмію», а кажи «навчусь»!
- Якщо за день нічого не вивчив, то весь день змарнував.
- Здобудеш освіту — побачиш більше світу.
- Голова без розуму — що млин без води.
- Щоб іншого навчати, треба самому уміти.

- У дитинстві вивчене — що на камені висічене.
- Книжку читай — розуму набирай.
- Добре того вчити, хто хоче все знати.
- Нічого не знаєш — нічого не скажеш.
- Хочеш знати — не соромся питати.

Катерина Осадча: Які розумні діти! Я передаю мікрофон нашим любим выпускникам, а сама вирушатиму на зйомки нового проекту... Із вами була я, Катерина Осадча. Ще побачимось!

Звучить музика з телепередачі «Світське життя», Катерина Осадча виходить.

Перша дитина:

От якби дорослі з нами
Помінялися місцями!
Уявіть собі, будь ласка,
Не життя у вас, а казка!

Друга дитина:

Вас зі школи зустрічаємо.
— Чи веселі ви? — питаємо.

Третя дитина:

І коли в моєї мами
Двійка трапиться — словами
Не картатиму дарма.
Знаю: виправить сама.

Четверта дитина:

І не кину в злості мамі:
— Чом товчешся під ногами?
Без наказу, без поради
Мама за уроки сяде.

П'ята дитина:

І коли в цей день неждано
Однокласниця нагряне,
Не скажу їй: «Річ відома,
Що немає доні вдома».

А скажу: «Заходь до хати!
Буду торгом пригощати!»
І не злитимусь нітрішки,
Як засмітите доріжки...

Перша дитина:

Ну, то як, кохані мами,
Поміняємось місцями?

Під урочистий цирковий марш до зали заходить Клоун. На плечах у нього портфель, до якого причеплена іграшка, у руках він тримає барабан і м'яч.

Клоун:

Я ішов швиденьким кроком

Відзначать «Дошкільник року»!
Так до вас я поспішав,
Що на сходах ледь не впав.
Все, що треба, взяв з собою,
Щоб до школи йти з тобою.

Ведуча: Любий Клоуне! Шкода тебе розчаровувати, однак не всі речі, які ти приніс, потрібно брати із собою до школи.

Клоун: Я так і думав — портфель був зайвий!

Ведуча: А от і ні. Портфель якраз необхідний.

Клоун: Стоп! Не підказуйте! Сам знаю. Книжки із зошитами не треба брати, і тоді влізе більше іграшок! *(Починає виймати книжки з портфеля.)*

Ведуча: Та ні, любий Клоуне, і вони необхідні. Ми тебе навчимо. Діти, хто хоче допомогти нашому гостю? *(Відповіді дітей.)*

Гра «Збери портфель»

Клоун викладає речі з портфеля: книжки, зошити, іграшки тощо. До них ставить м'яч і барабан. Діти мають розділити речі: справа скласти ті, які беруть до школи, а зліва — ті, що залишають удома.

Клоун: Не можу уявити, якою буде моя перша вчителька. Хіба що намалюю її. Хто хоче мені допомогти? *(Відповіді дітей.)* Усі? Тоді запросимо ще й батьків — побачимо, якою була їхня перша вчителька.

Гра «Портрет вчительки»

Діти та батьки об'єднуються у дві команди. Учасники команд по черзі малюють по одному елементу портретів (одне око, ніс тощо).

Клоун: Ой-ой-ой... Мабуть, шановні батьки, ви дуже давно закінчили школу, що й не пам'ятаєте, який вигляд мала ваша вчителька.

А тепер прошу залишитися дві сім'ї. Уявіть, що ви запізнюєтеся до школи та на роботу щоранку, а ввечері спішите знову додому, бо дитині потрібно швидко вчити уроки. Побачимо, як ви все встигнете.

Гра «Коли запізнюються в школу»

По обидва боки святкової зали стоять стільці. У центрі зали — умовний старт. Там стоять тато, мама й дитина.

Під аудіозапис гуркоту мотора автомобіля тато з іграшковим рулем у руках «відвозить» дитину до школи. Для цього дитина на старті хапається рукою за одяг тата й вони разом добігають до першого стільця. Звідти тато сам повертається «додому» — на старт. Там підхоплює маму і «відвозить» її «на роботу» — до другого стільця. Відтак забирає дитину та разом із нею «їде» по маму. Потім усі втрьох повертаються «додому» на старт, і «забіг» розпочинає друга команда.

Клоун секундоміром вимірює час виконання завдання. Перемагає та сім'я, що зрештою швидше збереться разом «удома».

Клоун (до дітей): Скажіть, ви маєте справжніх друзів у садочку? Хто в тебе справжній друг? А в тебе? *(Відповіді дітей.)* (до ведучої) А у Вас?

Ведуча: Знаєш, Клоуне, у нашій групі діти дуже здружилися. Вони люблять разом і відпочивати, і бешкетувати, і гратися, і співати. І зараз ми тебе запрошуємо поспівати з нами.

Перша дитина:

У садочку співи, сміх.
Головне ж для нас усіх —
Те, що ми в садку зустрілись
І назавжди подружились.

Друга дитина:

Що таке наш дитсадок?
Це пісень дзвінких вінок,
Друзів радісний гурток
І цікавий світ казок.

Третя дитина:

Дітвори веселий сміх,
Ласка і добро для всіх,
Це — тепло та ніжність рук
І надійний вірний друг.

Діти танцюють під композицію «Кращі друзі», слова і музика Якова Смирнова.

Клоун: Ого, скільки тут друзів! Я такий щасливий бути з вами на святі! *(до дітей)*
А коли ви почуваетесь щасливими? Що для вас щастя?

Дівчинка:

Щастя для мене — це мама і тато,
Це рідний садочок, бабусина хата.
Щастя для мене — це білі ромашки
І радісний щебет веселої пташки.

Хлопчик:

Щастя для мене — це дощик і сонце,
Це гілочка вишні, що стука в віконце.
А ще Батьківщина — найліпша, єдина.
Усі називають її Україна.

А душа моя прагне співати
Без упину, щодня, щогодини.
Хочу щастя це дарувати
Всім, хто поруч, — знайомим, родині!

*Хлопчики виконують пісню «Диво-дівчинка», слова і музика Наталії Май.
Звучить дзвінок мобільного телефону.*

Клоун: Вибачте, важливий дзвінок. Ще зустрінемося!

Клоун виходить. До зали заходять діти ясельної групи з вихователем, вітаються з випускниками.

Ведуча: Діти, вас прийшли привітати вихованці ясельної групи та їхній особистий перекладач — професіонал екстра-класу ... *(Називає ім'я та по батькові вихователя.)*

Перший хлопчик:

Я — продюсер молодих,
Класних і крутих таких.
Нові кадри я шукаю
І на сцену випускаю.

Другий хлопчик (до батьків):

Йдуть до школи діти ваші?
Значить, я в садочку старший!

Третій хлопчик:

Ну, і я дорослим стану,
Хоч до столу не дістану!

Дівчинка:

Бачу, хлопці ви круті!
Буду з вами у житті!

Вихователь ясельної групи: Ми, нове покоління, уважно спостерігали за випускниками та їхніми досягненнями. Спираючись на критерії відбору номінантів на премію «Оскар» та використовуючи новітні технології, ми розробили та підготували для них дипломи «Дошкільник року — 2018». Прийміть їх від нас та будьте гідними цього почесного звання!

Малюки передають дипломи ведучій.

Ведуча: На знак подяки хочемо кожному з вас зробити сюрприз. Діти, подаруйте малюкам повітряні кульки.

Діти старшої групи дарують вихованцям ясельної групи повітряні кульки. Відтак малюки виходять із зали, а випускники заходять за куліси.

Ведуча: А я хочу зазирнути за лаштунки нашої сцени. Тут працює прихована камера. *(Шепоче в мікрофон до дітей.)* Скажи, а ти часом не боїшся йти до школи? А ти? *(Відповіді дітей за кулісами.)* А ви, дорогі батьки, не боїтеся? *(Відповіді батьків.)*

Діти (вибігають на центр зали): Мамо, не бійся, я ж із тобою!

Діти сідають на стільчики. У центрі зали залишаються троє дівчаток. Лунає спокійна музика.

Перша дівчинка:

Зірка в долоні з неба упала,
Серця спинила щем.
Знаєш, для щастя треба так мало —
Поряд твоє плече.

Друга дівчинка:

В синьому небі сонечко встало,
Час вирушати в путь,
Знаєш, для щастя треба так мало —
Просто зі мною будь.

Третя дівчинка:

Тихо зозуля дні рахувала —
Радісні і сумні.
Знаєш, для щастя треба так мало —
Просто ти вір мені.

Діти виконують пісню про родину на вибір музичного керівника.

Ведуча: Наближається найурочистіша мить нашого святкового дійства. Лише сьогодні і лише у нас ви побачите наш перший вальс!

Діти об'єднуються в пари і танцюють «Вальс» під музику з мультфільму «Шрек». кіностудія «Dreamworks Pictures».

Ведуча: Для вручення дипломів запрошуємо почесну гостю нашого свята — Катерину Осадчу.

До зали під музику з програми «Світське життя» заходить Катерина Осадча у новому вбранні. Відтак вручає дипломи випускникам.

Ведуча: Залишайся в садочку лише спогади про роки, які ви провели разом. (до батьків) А ваших дітей надалі в житті нехай поведе мрія...

Діти підходять до арки.

Перша дитина:

Мрію, щоб на світі не було війни,
Щоб збувались мрії з літа й до весни,
Щоб сміялось сонце в кожному дворі
І лунала пісня зранку й до зорі.

Друга дитина:

Мрію, щоб на світі не було біди,
Щоб дорослі й діти гралися завжди,
Щоб душа співала й квіткою цвіла,
Щоб на світі мама в кожного була.

Третя дитина:

Розігнати б всі печалі,
Розвести для зла мости,
Щоб для щастя прокидались
Кожен ранок я і ти.

Ведуча:

Хай засвітитесь надія
Срібним саявом серед зір —
І твоя прекрасна мрія
Завтра збудеться, повір.

Пропоную кожному вибрати кульку та, загадавши бажання, випустити її в небо.

Четверта дитина:

Спасибі, дорогий садочку,
За ніжність, радість веселкову.
В цей рідний затишний куточок

Хотіли йти ми знову й знову.

П'ята дитина (до вихователів):

Спасибі, любі, за турботу,
Любов'ю сповнене життя,
«Спасибі» кажем за роботу
Заради нас і майбуття!
Дозвольте нам іще хоч раз
Провести в групу усіх вас.

Діти разом із вихователями та батьками проходять через арку до виходу із зали. На подвір'ї дитячого садка, загадавши бажання, відпускають у небо повітряні кульки. Свято завершується